

ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ

Национальний університет «Острозька академія» – наступник першого вищого навчального закладу східноукраїнських народів – Острозької слов'янсько-грецької академії. Заснована академія у 1576 році князем Василем-Костянтином Острозьким. Велику суму коштів на розбудову академії надав його племінник – князь Галишак Острозький. В основу діяльності Острозької академії було покладено традиції для середньовічної Європи, однак цілком незвичайно для українського шкільництва, викладали семі вільних наук (граматику, риторику, де-

Березень,
2013 року,

№ 6 (13)

анонс

Зазвичай, лютий не вважається місяцем, який насичений на спортивні події, але тільки не в Острозькій академії. Так склалося, що саме цього місяця проходить лезова частка змагань студентської спартакиади «Здоров'я».

Як і зазвичай, вікривали лютневу спортивну естафету юнаки, які протягом трьох днів (з 5 до 7 лютого) з'ясовували, кому ж дістанеться пальма першості у змаганнях з волейболу. Дізнайтеся про результати змагань, цікаві моменти спартакиади на стор. 4 ⇨

анонс

Юзеф Карш, відомий канадський фотограф, стверджував: щоб стати справжнім фотографом, треба вчитися дивитися очима душі, бо справжні об'єктиви фотокамери – це серце і душа. І справді, фотограф – це майже художник, тільки в руках у нього не пензлик, а чудо-апарат. Це людина, яка, побачивши світ чіткіше та виразніше, може передати його красу за допомогою декількох знімків. Що рекомендує фотографам-початківцям любителька фотомистецтва Інна Дунас, читайте на стор. 8 ⇨

анонс

Здається, зима триває вже вічність. Різдвяні свята давно минули, пухнастий, лапаний сніг уже не радує, і так мало сонця й тепла. Настав час, коли з нетерпінням чекаєш весни – тієї, про яку пишуть вірші, тієї, з якої вкотре починаєш подорожувати, займатися спортом, жити по-новому, жити яскраво.

Отож, щоб ця весна залишила цікаві, захоплюючі, незабутні спогади, пропонуємо ТОП-10 ПОДІЙ, які не можна пропустити. Продовження на стор. 11 ⇨

У багатьох академічних групах є такі студенти, що проживають далеко від міста, в якому навчаються. Ті ж, хто вдома за 1-2 години їзди маршрутною, завжди дивуються і, напевне, не розуміють своїх колег, які натомість витрачають приблизно від 5 до 20 годин (а то і більше), щоб дістатися рідної домівки. Такі довготривалі переїзди надзвичайно виснажують організм, та ще й фінансовий аспект не тішить. Тому багато хто з них може дозволити собі таку «розкіш» один раз на місяць, а то і на два. Бальзамом на душу для студентів Острозької академії є, звичайно, довгоочікувані тижні самопідготовки та канікули після сесій, коли вдома можна побути більше, ніж суботу і неділю.

Варто зауважити, що наші спудеї роблять ставку не на кількість – у цьому випадку кілометрів, що віддаляють дім від вишу, – а на якість освіти, яку стовідсотково забезпечує наша альма-матер. «Острозька Академія» знайшла таких відчайдухів і запитала їх:

ЧОМУ, ПРОЖИВАЮЧИ ДАЛЕКО ВІД ОСТРОГА, ВИ ОБРАЛИ САМЕ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ» ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ?

– Наша альма-матер сподобалася мені, коли я переглядав фото на її сайті. А приїхавши сюди вперше, побачивши її на власні очі, не хотілося вже і ступати на поріг інших вишів. Ось тому і навчаюся тепер тут на спеціальності «Філософія і релігієзнавство». Університетів з такою спеціальністю

небагато, тому Острозька академія була першою в переліку навчальних закладів, до яких я хотів подати документи. А дізнався про нашу академію від своїх знайомих, які теж вчилися на «Релігієзнавстві» і дуже позитивно відгукувалися про цей університет.

Олексій Бистровський, гуманітарний факультет, м. Комсомольськ, Полтавська область

– Про академію розповіла однокурсниця, ми мріяли вчитися разом. Детальну інформацію про нашу академію прочитала в Інтернеті. А вибрала її саме тому, що люблю українську культуру, націю, народ, традиції. Тут відчуваєш себе справжнім українцем! Вражає парк, стадіон, корти, скульптури! Просто Оксфорд!!!

Дар'я Рівна, факультет міжнародних відносин, м. Краматорськ, Донецька область

– Коли вперше побувала в нашому університеті, то була надзвичайно захоплена. Обрала Острозьку академію для здобуття вищої освіти, бо це єдиний вищий навчальний заклад, де не потрібно платити за оцінки, тут немає корупції. А ще є належні умови для навчання та життя.

Іванна Тодавчич, факультет політико-інформаційного менеджменту, с. Рокосово, Закарпатська область

– Я закінчив гімназію «Кієво-Могилянський колегіум» і дізнався про ОА від знайомих випускників. Мені сподобалося перше знайомство з академією, а саме день подання документів. Скрізь були довжелезні черги, безперервні переключки, люди ночували під університетами. Вражало, що в деяких вишах

можна було побачити сутічки між батьками абітурієнтів, в інших – між самими абітурієнтами. Подавав документи тільки в Національні університети «Кієво-Могилянська академія» та «Острозька академія» і от в останній вступив, так би мовити, легко і безболісно.

Іван Зварика, економічний факультет, м. Київ

Підготувала Юлія ЯРУЧИК

ОСТРОЗЬКИЙ КЛУБ ВІЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ СПІЛКУВАННЯ МОЛОДІ ПОЧАВ СПІВПРАЦЮВАТИ З ДИСКУСІЙНИМ КЛУБОМ ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Дискусійний клуб Львівського національного університету імені І. Франка й Острозький клуб вільного інтелектуального спілкування молоді 15 березня в Острозькій академії обговорили актуальність праці Миколи Костомарова «Дві руські народності» в сучасних суспільно-політичних реаліях. Нагадаємо, що праця нещодавно була видана Бібліотекою газети «День» і входить до серії книг «Броньбійна публіцистика». Засідання круглого столу модерував автор передмови до книги, професор Острозької академії, публіцист Петро Кралюк. «Праця Миколи Костомарова належить до одного з найкращих не тільки публіцистичних, а й наукових досліджень українських істориків XIX століття. Чим частіше ми звертатимемося до спадщини Костомарова, тим краще розумітимемо не тільки наше минуле, а й сучасне. «Дві руські народності» – це історіософська праця, у якій Костомаров пропонує схему історії східноєвропейського народу загалом», – зауважив Петро Кралюк.

Упродовж двох годин молоді інтелектуали дискутували щодо проблем внутрішньоукраїнської інтеграції, повернення своєї ідентичності і позиціонування себе як самобутнього народу у світі. У своїй праці Микола Костомаров значною мірою акцентує увагу на ці моменти, які, на жаль, не втратили своєї актуальності й до сьогодні. «Українці – це самобутня нація. Нині завдання нашого покоління – повернути українську ідентичність, свою історію, популяризувати її в усьому світі, адже сьогодні відкриті горизонти для комунікації з іншими країнами та культурами», – зазначила аспірантка Львівського університету імені Франка, випускниця Літньої школи журналістики «Дня» Юліана Лавриш.

На думку учасників, вирішувати ці метапроблеми варто з малого, адже ідентичність України розпочинається із самоідентичності кожного з нас, і такі засідання, які проводяться з ініціативи Дискусійного та Острозького клубів, є важливою інтелектуальною платформою до таких змін.

Олексій КОСТЮЧЕНКО

ФОТОФАКТ

Відтепер в університеті кожні 2-3 тижні організовуватимуться різні майстер-класи, адже, за словами директора Музею історії Острозької академії Анастасії Хеленюк, студентам потрібно не просто спостерігати за мистецтвом, а й відчувати, як воно твориться.

АКАДЕМІЧНЕ ЖИТТЯ

СТУДЕНТИ ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ ПОЗНАЙОМИЛИСЯ ІЗ ПОЕТЕСОЮ МІДНОЮ

Мідна – поетеса, культуртрегер, піар-спеціаліст у сфері концертного промоушну та промо артистів; фіналістка проекту «Прогулянка з поетами» Міжнародного поетичного фестивалю «Meridian Czernowitz-2012»; переможець конкурсу хайку Міжнародного фестивалю поезії «Spoke'n'Word on Tour» (кращий хайку було інстальовано у варшавському метро серед переможців з усього світу); заходів порталу «Літфест», Львівського міжнародного літературного фестивалю у рамках «Форуму видавців у Львові» і фестивалю «Книжковий арсенал»; ініціатор і куратор заходів за участю поетів, музикантів і акторів: «Сітар, табла і поети», «Високосна поезія», «Актори і музиканти читають дітям у Азбуковому Королівстві Magiv та Янголів», вечора «Попіл і сніг» за мотивами фільму Грегори Колберта.

Студенти мали можливість послухати не лише поезію, але й дізнатися багато цікавого про фестиваль відеопоезії «CYCLOP», «ГогольFest-2012», «Трипільське літо», фестивалі «Ватерлінія», «Березневі коти», «De Libertate», «Йогансен-фест» та ін. Мідна поділилася досвідом, як, виростаючи у російськомовному середовищі, можна писати й розмовляти українською, активно долучатися до сучасного літпроцесу. Поетеса була зачарована академією та студентами, вона обов'язково завітає в Острог ще раз, щоб повністю відкрити для себе його багатотисячолітню історію.

Наталія КОВАЛЬ

АКАДЕМІЧНЕ ЖИТТЯ

ПРЕДСТАВНИКИ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ З УСІЄЇ УКРАЇНИ ЗІБРАЛИСЯ В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ

У Національному університеті «Острозька академія» 8-10 березня відбувся Всеукраїнський форум органів студентського самоврядування «Здобутки, уроки та перспективи розвитку студентського руху в Україні».

Братство студентів Острозької академії та Національний студентський союз зібрали понад 50 студентських лідерів зі всієї України, щоб дати оцінку діяльності локальних і національних органів студентського самоврядування.

Форум передбачав роботу за двома основними напрямками: законодавче забезпечення системи вищої освіти в Україні та студентська стратегія – 2013.

Результати роботи Форуму були сформувані у резолюцію та звернення до міністра освіти і науки, молоді та спорту, прем'єр-міністра України та Президента України. Національний студентський союз представить напрацювання представникам влади для продовження конструктивного діалогу між органами виконавчої влади та громадського сектору.

У межах роботи форуму відбувся V Конгрес Національного студентського союзу, на якому, президент Національного студентського

союзу Микола Бучко прозвітував про роботу Виконавчого комітету НСС у минулому році.

Після запитань та усіх виступів щодо звіту про роботу виконкому всеукраїнської молодіжної громадської організації «Національний студентський союз» у період з квітня 2012 до березня 2013 року, робота Виконкому одногосно була визнана задовільною.

Другим питанням конгресу стали вибори президента та виконавчих органів НСС. Делегати конгресу вже другий рік поспіль довіряють керівництво Національним студентським союзом Миколі Бучку.

Після виборів президента НСС перейшли до обрання Виконкому НСС. Так, за підсумками голосування до складу виконавчого комітету увійшли представники прогресивних ВНЗ України з Києва, Львова, Полтави, Алчевська, Житомира, Тернополя, Хмельницького, Івано-Франківська, Одеси, Чернівців, Острога, Луцька, Макіївки, Білої Церкви, Чернігова, Переяслав-Хмельницького та Дніпропетровська.

Не забували учасники заходу в Острозькій академії і про відпочинок. У перший день форуму в Культурно-мистецькому центрі

відбулася антиалкогольна вечірка «Baby Party», на якій студенти, поринувши у світ дитинства, мали можливість насолодитися молочними коктейлями, печивом і чаєм.

Результатом форуму в Острозькій академії стали не тільки напрацювання у сфері захисту прав та інтересів студентів, а й створення великої самоврядної

студентської спільноти, представники якої пообіцяли зустрітися тут наступного року.

Віктор АРТЕМЕНКО

АКАДЕМІЧНЕ ЖИТТЯ

«ЛИШЕ ВДАЛА ПРАКТИКА РОБИТЬ ІЗ УЧНЯ МАЙСТРА»

«Посольство Республіки Індія засвідчує повагу Національному університету «Острозька академія» і має честь повідомити, що студенти факультету міжнародних відносин успішно пройшли навчально-ознайомчу практику...». Ось так завершилася історія мого трьохтижневого стажування в Посольстві Республіки Індія, під час якого я не тільки отримала такий цінний досвід роботи в дипломатичній установі, але й масу позитивних емоцій і незабутніх вражень.

Під час пошуків, де б це пройти практику, ми вирішили зателефонувати до посольств іноземних держав із надією: «А може візьмуть». Як виявилось, взяли! Після телефонної розмови приємна дівчина повідомила, що буде дуже рада бачити практикантів у стінах посольства. Перше, що вразило після прибуття на практику – атмосфера, надзвичайно приємний і дружній колектив працівників. Члени індійського дипломатичного корпусу цікавилися нашим навчанням, постійно розпитували, що і як ми вивчаємо, чи подобається нам працювати, коли мали вільну хвилину, розповідали про своє життя в Україні, дипломатичну кар'єру та цікаві факти про Індію.

За час проходження практики завдяки українській команді працівників Посольства Республіки Індія, яка була постійно готова навчити, підказати та допомогти, ми фактично ознайомилися з усією роботою посольства та спробували себе в різних сферах. Ми приймали та видавали візи, працювали із консулом і візовим аташе, писали дипломатичні документи, займалися перекладацькою діяльністю, приймали офіційні делегації. Зокрема, надзвичайно цікаво було допомагати в організації дипломатичного візиту держсекретаря Індії як перекладача делегації. Також ми мали унікальну можливість побувати на дипломатичному прийомі з нагоди святкування Дня Республіки Індія та познайомитися із багатьма цікавими людьми, скуштувати індійську національну кухню та детальніше дізнатись про індійську культуру й звичаї.

Ці три тижні, проведені в Посольстві Республіки Індія в Україні, стали для мене періодом отримання нових знань, вражень і цілей на майбутнє, адже, як стверджує індійська приказка, лише вдала практика робить із учня майстра.

Аліна ГОРБАТЮК

ВАРТО ПРОЧИТАТИ

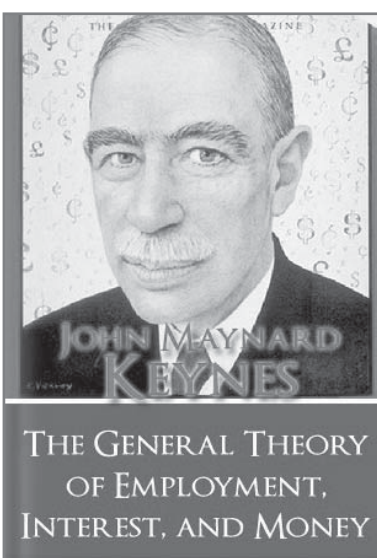
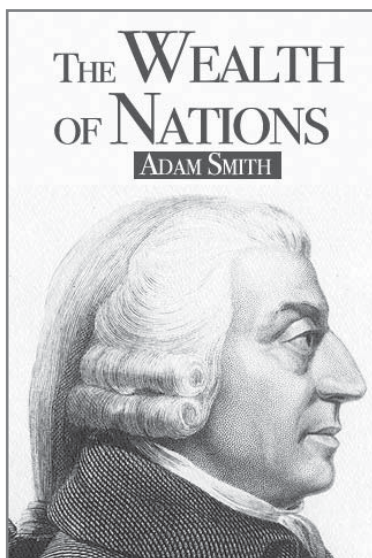
ЧОМУ ВАРТО ПРОЧИТАТИ КНИГИ ВІДОМИХ ЕКОНОМІСТІВ?

Мудрість не приходять просто так, її потрібно шукати. І, погодьтеся, що кожний з нас знаходить її у книгах. Не має значення, який жанр книги, хто автор, рік видання. Важливо те, що складає її справжню сутність: зміст, якість, а найголовніше – мудрість, яку ми черпаємо в процесі читання. Та, передусім, звертаємо увагу на ті моменти й фрази, які примусили нас думати, аналізувати, зіставляти.

Варто пам'ятати, що необхідні знання, які слугуватимуть незамінним орієнтиром у сучасному світі, ми знаходимо у книгах, присвячених окремим дисциплінам.

Для прикладу, Ольга Недзведовська, викладач економічного факультету дисципліни «Міжнародна економіка», рекомендує студентам книги відомих економістів світу, які справді заслуговують уваги, це – «Загальна теорія зайнятості, відсотків і грошей» Джона Мейнарда Кейнса та «Багатство народів» Адама Сміта.

Перша книга змушує читача мислити, розмірковувати та глибоко аналізувати запропоновані концепції.

Весь її зміст зводиться до можливості уникнення безробіття та фінансових криз, шляхом детального урядового контролю за валютою та кредитами. Та найголовніше те, що праця Дж. Кейнса не містить політичних міркувань, її зміст – це власні думки та твердження самого автора, а це, погодьтеся, суттєво.

Натомість, книга Адама Сміта «Багатство народів» цікава не так в економічному контексті, як слугує хорошим орієнтиром у житті людини. Ключовим моментом, на думку Ольги Євгенівни, є те, що за рахунок економічної діяльності окремих осіб, що діють виключно заради власної вигоди, простежується забезпечення багатства та добробуту всього суспільства.

Досить часто книги здатні впливати на ставлення людини до життя, змушуючи детально й точно підходити до вирішення питань, чітко обґрунтувати свою життєву стратегію.

Сніжана ДАНИЛЮК

ЖИТИ ЗДОРОВО

СПОРТИВНИЙ ЛЮТИЙ: ПЕРЕМОГИ, ПОРАЗКИ, ЦІКАВІ МОМЕНТИ

Зазвичай, лютий не вважається місяцем, який насичений на спортивні події, але тільки не в Острозькій академії. Так склалося, що саме цього місяця проходить левова частка змагань студентської спартакиади «Здоров'я».

Як і зазвичай, викривали лютневу спортивну естафету юнаки, які протягом трьох днів (з 5 до 7 лютого) з'ясували, кому ж дістанеться пальма першості у змаганнях з волейболу.

Перші два дні змагань порадували глядачів, яких цьогогоріч було незвично багато, шквалом емоцій, запалом боротьби та непередбачуваними результатами. До останнього матчу не можна було визначити, хто стане переможцем змагань – таку щільність результатів демонстрували спортсмени. Тож остаточно розставити всі крапки над і мав третій (і останній) ігровий день.

Ніхто не хотів поступатися, але турнірна таблиця вперто рахує залікові пункти. І так склалося, що в останньому матчі між факультетом міжнародних відносин та економічним факультетом вирішувалася доля не лише першого місця, а й того, як будуть розподілені місця з третього до п'ятого. Гравці команди економічного факультету вийшли на гру із величезним бажанням реабілітуватися в очах глядачів. А, як відомо, поранений звір вдвічі страшніший, що й відчули гравці команди міжнародних відносин, економісти не залишили їм жодного шансу і триумфально завершили цьогогорічнє змагання з волейболу.

Перемога економістів дозволила правникам піднятися на третю сходинку п'єдесталу, обійшовши гуманітаріїв за додатковими показниками. Остаточні результати є такими: 1 місце – економічний факультет (9 очок), 2 місце – факультет міжнародних відносин (9 очок), 3 місце – Інститут права ім. І. Малиновського (8 очок), 4 місце – гуманітарний факультет (8 очок), 5 місце – факультет політико-інформаційного менеджменту (6 очок), 6 місце – факультет романо-германських мов (5 очок).

Не встигли вщухнути перипетії від попередніх змагань, як почалися нові, і знову волейбол, але цього разу дівчата. Ті ж самі три дні, але з 12 до 14 лютого. Команди тих самих факультетів, стільки ж запалу боротьби й феєричної гри, але ще більше грації та краси, це не знівелювало спортивну складову, на першому місці все ж лишився волейбол.

На відміну від змагань юнаків, серед команд дівчат із першого ж ігрового дня з'явився фаворит – ним стала команда факультету романо-германських мов, яка ніби на одному подиху пройшла триденну турнірну дистанцію, не помітивши жодного суперника.

Варто зазначити, що жодна інша команда не показала такого змістовного малюнка гри, як РГМ, тож перше місце цього факультету нікого не здивувало.

Уся інтрига розгорнулася навколо розподілу місць із другого до п'ятого. У нелегкій боротьбі за друге місце перемогу здобули дівчата із гуманітарного факультету, які лише завдяки перемозі в очній зустрічі випередили своїх опонентів із факультету міжнародних відносин, які, до речі, стали третіми. Також перемога в очному протистоянні вирішила долю п'ятого місця, яке завоювали дівчата з Інституту права, випередивши суперниць з ПІМу.

Остаточні результати змагань з волейболу серед дівчат є такими: 1 місце – факультет романо-германських мов (10 очок), 2 місце – гуманітарний факультет (8 очок), 3 місце – факультет міжнародних відносин (8 очок), 4 місце – економічний факультет (7 очок), 5 місце – Інститут права (6 очок), 6 місце – факультет політико-інформаційного менеджменту (6 очок).

Цікаво, що серед дівчат-учасниць є талановиті поетеси. Зокрема Ангеліна Любас (гуманітарний факультет) стала однією із лауреатів конкурсу поезій Острозької академії, приуроченого до Дня всіх закоханих, але не змогла отримати свій приз безпосередньо із рук організаторів на сцені КМЦ, оскільки в цей час захищала честь свого факультету на волейбольному майданчику. Ось такі вони, волейболістки Національного університету «Острозька академія» – красиві, спортивні, талановиті!

За спортивними подіями стежив Вадим ГРИЦУК

ENERGIZER

ЯК ВІДКРИВАТИ БУДЬ-ЯКІ КОРДОНИ?

Хочеш бути чудовим спеціалістом – займайся саморозвитком і шукай можливості для навчання не лише у своєму університеті, а й за його межами і навіть за межами країни, у якій живеш. Обмін студентами, конкурси, навчальні програми – це організований циклічний процес, у якому практично не буває прогалин: щодня з'являються нові можливості. Упевнена, для кожного знайдеться щось своє. Ось лише частина того, що "Острозька академія" знайшла для вас:

– Асоціація письменників Словенії оголосила конкурс для молодих авторів для розвитку міжнародних зв'язків між країнами, які не є членами Європейського Союзу. Переможець конкурсу отримає стипендію у розмірі 5 000 євро та можливість провести три місяці в будь-якій країні, яка входить до ЄС. Подати заявки можна до 1 травня. (Детальніше: www.vilenica.si).

– Ресурсний центр ГУРТ (Україна) у партнерстві з Фондом громадянського суспільства та партнерства (Вірменія) і Центром розвитку НУО (Вірменія) оголосили про початок міжнарод-

ного фотоконкурсу «Різноманіття в моїй громаді» для професійних фотографів і аматорів. Роботи можуть бути виконані в будь-якому фотографічному жанрі та повинні відображати культурне різноманіття в розвитку місцевих громад і включення у їхній розвиток культурних меншин. Роботи приймаються до 1 червня 2013 року. (Детальніше: www.gurt.org.ua)

– Фонд Віктора Пінчука оголосив про прийом заявок для участі в четвертому конкурсному доборі освітньої програми «Всесвітні студії». Переможці конкурсу отримають гранти на навчання за магістерськими програмами у закордонних ВНЗ. Прийом документів триватиме до 15 травня 2013 року. (Детальніше: worldwidestudies.org).

– Одеська обласна рада та громадська організація «Агенство регіонального розвитку» оголосили про конкурс на найкращий твір для дітей. Перша трійка призерів отримає грошові винагороди у 10, 5 та 3 тисячі гривень відповідно. Прийом робіт триває до 1 червня 2013 року. (Детальніше: expodessa.com/books/events/104).

– Розпочато прийом заявок на участь у стипендійній програмі академічних обмінів ім. Фулбрайта (США) для студентів старших курсів і випускників ВНЗ. Відібрані учасники матимуть можливість здобувати ступінь магістра в одному із американських університетів. Документи приймаються до 16 травня 2013 року. (Детальніше: www.fulbright.org.ua).

– Школа журналістики Українського католицького університету оголосила всеукраїнський конкурс журналістських матеріалів і наукових робіт на тему «Світ, що ЗМІнюється», учасниками якого можуть стати студенти всіх гуманітарних і соціально-економічних спеціальностей. Роботи приймаються до 25 квітня 2013 року. (Детальніше: journalism.ucu.edu.ua/program-highlights/1552/).

– Київська ініціативна група Альпбаха – громадська організація, яка є асоційованим членом і сестринською інституцією Європейського форуму Альпбаха в Австрії – запрошує студентів з України отримати стипендії на участь у Європейському форумі Альпбаха в Австрії та долучитися до організації представлення форуму за місцем свого навчання. У рамках форуму проводитимуться студентські дебати та дискусії з експертами з євроінтеграції. Електронна адреса: kiga@kiga.org.ua.

– Можливість вплинути на міжурядові процеси у світі надає ООН для всіх бажаючих з будь-якої країни. На сайті www.myworld2015.org створено глобальне інтернет-опитування, де люди висловлюють свою думку щодо пріоритетів для досягнення кращого майбутнього. Результати опитування в Україні слугуватимуть базою для доповіді «Україна: порядок денний розвитку після 2015 року», яку обговорюватимуть цьогогоріч восени на 68-й Генеральній Асамблеї ООН.

Долучатися до обговорення пріоритетів розвитку України після 2015 року чи ні, вирішеш сам. Але для саморозвитку й отримання власного досвіду приєднуватися просто необхідно. Нехай щастить!

Ольга ГУРТОВЕНКО

НЕКАНАДСЬКА КАНАДКА: «Я ПОБАЧИЛА УКРАЇНУ В ІНШОМУ СВІТІ»

Національний університет «Острозька академія» цьогогоріч вкотре приймав учасників обмінної програми «Канада. Світ. Молодь», які працюють волонтерами в Україні й Канаді та намагаються поіншому поглянути на світ. Недарма кажуть, що міжкультурна комунікація сприяє розвитку особистості. А від кожної окремої особистості залежить суспільство, в якому ми з вами живемо. Нам вдалося поспілкуватися з надзвичайно цікавою дівчиною, учасницею програми з Канади, Катєю Коваленко. Пропонуємо вашій увазі найцікавіші фрагменти з розповіді Каті.

Вирішила. Їду! Сказати по правді, це моя сестра буквально змусила мене взяти участь у програмі. Їй 24 і 4 роки тому вона була на схожому обміні в Китаї. Оксана сказала мені: «Ідь, інакше я тобі ніколи не пробачу.» Можете уявити мою реакцію. Вона спостерігала за усім

процесом, допомагала заповнювати анкету і давала поради, як, що і де писати. Протягом, так би мовити, підготовчого етапу я вже і сама зрозуміла, що обмінна програма – це дуже класно, – поїхати в іншу частину світу і побачити, як люди живуть, як вони думають і як дивляться на світ. Інша причина, чому я тут – можливість покинути дім на 6 місяців! Окрім цього, ваше резюме під час подачі заявки в університет або на роботу виглядатиме набагато краще. «Канада. Світ. Молодь» – це дуже хороший показник.

Неканадська канадка. Мені часто казали тут, в Україні, що я не виглядаю як жителька Канади, і цьому є причина: я не канадка. Мій тато – із Донецька. А от мама... її дідусь – німець, бабуся – латвійка, можна вивести національність мами – німецько-російсько-латвійська. Знайдемо всі можливі європейські народності, але я вважаю себе росіянку, бо розмовляю російською, напевно, і поводжуся як росіянка, хоча великої відмінності між ментальністю українців і росіян я не знаходжу.

Еміграція. Мій батько – комп'ютерний інженер, працює з інформаційними технологіями. Він отримав роботу в Канаді, і ми вирішили переїхати. Це перша причина. Інша – у Латвії активно боролися проти всього російського, закривали російські школи, дискримінували людей. З 2,7 мільйонів росіян, які там жили, лише близько 0,7 залишилося. Більшість вирішили, що потрібно переїхати. Крім того, хотілося економічної стабільності, як і багатьом. У мене, однак, ще досі латвійське громадянство, а в Канаді – статус постійного жителя.

Я інша, і це чудово! Я відчуваю свою відмінність від канадців, та й досить різноч. У мене інша ментальність. Багато канадців – стереотипні: грають у хокей, п'ють пиво та дивляться футбол. Мій хлопець такий ☺. А я вже стільки років живу тут і нічого такого не роблю.

Я не відчуваю себе канадкою, але це нормально. На відміну від Сполучених Штатів, де всі потрапляють в американський «гарячий казан» (усі національності, які приїжджають, стають американцями), в Канаді можна зберегти свою національність, свою культуру та мову. Моя мама, до речі, не говорить англійською, але їй і не треба. Вона працює в російській фірмі та живе в російському

районі в Торонто. Серед найчисленніших емігрантів у Канаді перше місце займають українці, а на другому, напевно, росіяни.

З рухом по життю. Для емігранта досить дивно мати спокійний спосіб життя, хіба ні? Я займалася гімнастикою 15 років, зараз треную діток. Танці – це одна моя пристрасть. Щодо стилю, то це мікс гімнастики та сучасного танцю. Мені це подобається, адже дає можливість вихлюпувати емоції, як позитивні, так і негативні. Ще я люблю дивитися фільми, адже це те, чим я хочу займатися в майбутньому. Після повернення я планую вступити до коледжу на фільмографію та транслявання. Саме тому ви і могли бачити мене в еко-фільмі.

Україна по-новому. Це не секрет, що я вже була в Україні, навіть декілька разів. Я мала можливість багато побачити, але ніколи – поспілкуватися. А на програмі я справді познайомилася з культурою, з людьми. Я побачила Україну в іншому світлі, розуміючи сприйняття наших партнерів і споглядаючи життя не в ролі туриста, а жителя. Програму робить особливою не Україна чи Канада, а люди, які відкриті до знайомств.

Життєве кредо. У мене їх декілька. Живи не шкодуючи за минулим! Якщо ти шкодуєш, то переживаєш про те, що забирася час з нашого життя. Чому ми повинні мати коротше життя? Інше я зрозуміла на програмі. Альберт Ейнштейн казав, що кожен є генієм, але якщо судити рибу за її здатністю лазити по деревах, вона проживе все життя, вірячи в свою непридатність. Ще один урок – коли я займалася гімнастикою, багато людей називали мене звихнутою на цьому. Я усвідомила, що «звихнутий» – це слово, яке використовують ліниві люди, щоб охарактеризувати працьовитих людей.

Побажання читачам. Коли щось іде не так, як плануєте – не переймайтеся. Це трата часу й енергії. Джон Ленон зауважував: «Життя – це те, що з вами трапляється, коли у вас зовсім інші плани». Якщо щось не так – це нормально, ми йдемо далі. І обов'язково спробуйте себе в програмі «Канада. Світ. Молодь», ви побачите, як змінюється ваш світогляд.

Розмовляла Тетяна КУХНОВЕЦЬ

ГОВОРИМО ПРАВИЛЬНО

КРАСИВА ЛЮДИНА ПОВИННА БУТИ КРАСИВОЮ В УСЬОМУ

Ненормативність мовлення нерідко прикривається фразами «Просто я з ...», «Так говорять у мене вдома» чи «Я спілкуюся суржилом», що нібито мають пояснювати та виправдовувати мовленнєві помилки. Насправді ж нелітературність розмов наших студентів не може бути пояснена жодним чином. Пам'ятаймо: красива людина повинна бути красивою в усьому.

Як ми вже зазначали, вплив російської простежуємо без винятку на всіх рівнях мовлення. Сьогодні поговоримо про вимову, адже багатьом здається, ніби для опанування певної мови достатньо володіти лише її словниковим складом і граматику. Проте цього замало, адже кожна мова є структурою з багатьма різними рівнями (фонетика, морфологія, синтаксис та ін.). На жаль, нерідко чуємо мовлення, яке з погляду лексики є цілком нормативним, однак назвати це українською мовою нам важко. Річ у вимові слів. Отже, як ми говоримо?

Перше зауваження, що стало вже притчею во язицех для студентів-філологів, стосується шиплячих, які в українській мові вимовляються здебільшого твердо. Тому тільки: [ш], [ж], [ч], [шч], [дж], вимовляти ці звуки повністю і твердо. М'якість у потоці мовлення з'являється лише у поєднанні з йотованими: збіжжя, клоччя, суміш. Окрім того, не забуваємо про чергування приголосних г, к, х, що

змінюються на ж, ч, ш – з, ц, с. Особливої актуальності набуває це правило, коли утворюємо похідні від слів іншомовного походження і географічних власних назв. Навіть у науковій літературі нерідко зустрічаємо *Лейпцигський університет, петербургський* тощо. Проте не забуваймо, що правильно все ж *лейпцизький, у Петербурзі, праський, калмицький, волоський* (від *волох*), але критський (від острова *Крит*).

Ще одна заувага стосується вимови губного [в]. Після голосної завжди вимовляємо його як коротке, тобто усичене, а не повноцінне, нескладотворче [ў]. У російській мові [в] в аналогічній позиції вимовляється як [ф]. Пригадую одну викладачку, яка це правило пояснювала студентам за допомогою жарту, мовляв, українські та російські собаки гавкають по-різному: [гаў] та [гаф] відповідно. Не забуваймо: [праўда], [криўда], [любоў], [зноў] тощо. Вимовляймо [в] у цій позиції як легеньке [ў].

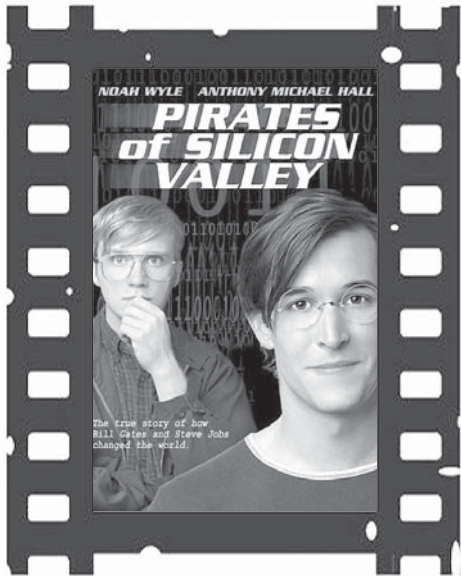
Шліфування власного мовлення – справа не з легких, але саме воно і є нашим обличчям, що відразу вказує на наш культурний рівень, освіченість, соціальне походження та ін. Тож, як зазначив свого часу відомий літературознавець, публіцист Анатолій Погрібний, не полегшуймо собі справу, стежмо за власним мовленням.

Юрій МИНЕНКО

KINOMAN

ФІЛЬМИ ДЛЯ ЛЮБИТЕЛІВ СВОЄЇ СПРАВИ

Хороше кіно, як і книги, допомагає навчитися раціонально сприймати світ. У фільмах, щоправда, не в тих, які транслює наше телебачення, закладено чимало філософських категорій, варто тільки придивитися, подумати. Будь-який фільм створений не для того, щоб розслабитися після робочого дня. Режисери максимально намагаються примусити нас пережити певну історію разом із героями. І це добре. Пропонуємо нашим читачам переглянути фільми, які певним чином стосуються різних професій. Можливо, це змусить вас переосмислити реалії свого життя.

Життя бізнесменів, економістів, особливо тих, хто назавжди ввійшов в історію, приваблює режисерів. Доволі знайомий усім сюжет протистояння між Apple та Microsoft, між Стівом Джобсом і Білом Гейтсом втілений у «Піратах Силіконової Долини» (реж. Мартін Брук). У цій кінострічці ви не знайдете ні очевидного заступлення, ні схвалення когось із них. Лише акцент на становленні найбільших підприємців ХХ століття.

Із цієї ж опери «Авіатор» Мартіна Скорсезе, відомий і неоднозначний фільм про кіномагната Говарда Х'юза та «Небезпечні ігри» Джеймса Дірдена про молодого працівника банку та за сумісництвом афериста Ніка Лісона, який довів до банкрутства один із найбільших банківських інститутів Британії «Barings». Базою для фільму стали реальні події, викладені у книзі «Roque Trader» Ніка Лісона, який описав їх, коли сидів у в'язниці. Інші, не менш цікаві фільми для економістів: «Висока мода» Роберта Олтмана про бізнес в індустрії моди; «Фаренгейт 911» Майкла Мура про скандальні зв'язки Джорджа Буша із кланом бен Ладенів; «Чарлі Шампань» Алана Істмена про те, як з'явився перший бренд шампанського.

Журналістам, які вже надцять разів бачили «Диявол носить Prada» Девіда Френкела чи «День радіо» Дмитра Дяченка, рекомендуємо переглянути «Майже знаменитий» Камерона Кроу про хлопця, якого запрошує редакція «Rolling Stones» попрацювати в них і відправляє на перше завдання в турне з гуртом «Стіллотер». Фільм Рона Ховарда «Газета» розповідає про 24 години з життя відомої нью-йоркської газети «The Sun». Інші змістовні фільми про журналістів: «Фотозбільшення» Мікеланджело Антоніні про фотографа, який через випадкову серію знімків незнайомих людей наштовхується на серйозну кримінальну справу; «Його дівчина П'ятниця» Ховарда Хоукса про те, як останнє завдання перед своїм звільненням журналіст виконує так, що це перетворюється на кращий матеріал за всю кар'єру.

Культурологам і країнознавцям радимо документальні фільми, але і серед художніх знайдуться кінокартини, які варті уваги. Серед таких – трьохсерійний фільм Девіда Еттвуда «Подорож на край Землі», де в найкращих традиціях жанру через подорож на кораблі (1812 р.) з Британії до Австралії можна зрозуміти настрої цілої епохи. Відтак ця стрічка буде цікава історикам також. Варті уваги фільм-біографія Майкла Джексона «Ось і все» режисера Кенні Ортеги; «Коко до Шанель» Анна Фонтена; «Мистецтво подорожувати» Томаса Вілана й «Океани» режисерів Жака Перрена і Жака Клюзо – неймовірно гарне кіно про те, що зможе побачити в житті не кожен. Такі фільми вміють надихати!

Українським філологам і студентам факультету романогерманських мов цікавими будуть «Моя прекрасна леді» Джорджа Кьюкора про парі між двома друзями на те, що один з них, професор університету, не зможе навчити правильній вимові вуличну продавчиню квітів; документальний фільм «Жінка з п'ятьма слонами» Вадима Ендрейко про відому німецьку перекладачку Світлану Гайер, яка переклала німецькою п'ять романів Достоєвського. Інші фільми: «Перекладачка» Сідні Поллака; «Плюс один» Оксани Бичкової; «Шпигунські пристрасті» Вінсента де Брюса.

Про **письменників** є чимало фільмів, нещодавно вийшов ще один – «Рубі Спаркс» Джонатана Дейтона та Валері Феріс про молодого письменника і про героїню його роману, яка раптом оживає. Фільм «Знайти Форестера» Гаса ван Сента розповідає про Уільяма Форестера – письменника, який занадто довго жив у замкненому світі. І поки до нього не проникає хлопець, щоб розговорити старого, Форестер не відчуває натхнення від життя. Заснований на реальних подіях, фільм «Міс Поттер» Кріса Нунена розповідає про життя та творчість англійської дитячої письменниці Беатрікс Поттер. Схожі фільми: «Тема» Глеба Панфілова; «Щось це» Вуді Алена та «Мізері» Роба Райнера.

Релігієзнавцям близьким буде фільм «Лютер» Еріка Тілля про життя монаха Мартіна Лютера, який осудив роздачу індульгенцій і був за це названий єретиком. Будучи у вигнанні, Лютер перекладає Святе Писання німецькою, навіть не підозрюючи, що у нього є послідовники, які розпочали війну проти католицької церкви. Фільм «Андрій Рубльов» режисера Андрія Тарковського не відпустить свого глядача аж до фінальних титрів: сюжет, деталі, територіальна близькість дії (дія відбувається в Росії). Схожі фільми: «Маленький Будда» Бернардо Бертолуччі; «Сім років в Тибеті» Жан-Жака Анно; «Кундун» Мартіна Скорсезе про Далай-ламу.

Філософи взагалі можуть з легкістю дивитися будь-яке драматичне кіно – в кожного режисера своя філософія. Проте тут індивідуальні смаки людини працюють найяскравіше, а відтак, визна-

ючи найкращий фільм у цьому жанрі досить складно. «В диких умовах» Шона Пена може стати фільмом, який змінить пріоритети й орієнтири в житті. У стрічці розповідається про молодого хлопця, який усі свої збереження віддає в благодійний фонд і вирушає автостопом на Аляску, зустрічаючи на шляху різних людей, які так чи інакше змінюють його. Фільм «Сенс життя за Монті Пайтоном» режисера Террі Джонса побудований у вигляді новел, які намагаються відповісти на головне питання світу: «У чому сенс життя?». Схожі: «Вигнанець» Роберта Земекіса; «127 годин» Денні Бойла; «Конфуцій» режисера Ху Мейя. А стрічку «Дух часу» Пітера Джексона критики взагалі не радять дивитися тим, у кого є непохитна віра в щось, тому що фільм порушує питання масового контролю над людьми, і хто знає, завдяки чому контроль здійснюється над вами.

Стрічка «Людина на всі часи» Фреда Циннемана, мабуть, сподобається **історикам**, адже в основі сюжету конфлікт між лорд-канцлером Англії Генріхом VIII і відомим гуманістом, філософом і юристом Томасом Мором. Цей фільм називають одним із тих, які найбільш правдиво розповідають про Англію XVI століття. Інші історичні фільми, варті уваги: «Уайльд» Браяна Гілберта про письменника Оскара Уайльда; неоднозначний фільм «Залізна леді» про життя прем'єр-міністра Великої Британії Маргарет Тетчер; «Вересневий номер» Р. Дж. Катлера про створення найтовщого випуску модного журналу «Vogue»; «Вбити Боно» Ніка Хема про намагання братів МакКорміків завоювати славу як у своїх однокласників – учасників нині відомого гурту U2 за славу; «Ван Гог: портрет, написаний словами» Ендрю Хаттона про життя та творчість нідерландського постімпресіоніста Вінсента ван Гога.

Хорошу репутацію серед **психологічних** фільмів завоювала стрічка «Дівчина напроти» Грегори Уілсона, яка розповідає про нелегке життя двох дівчат у будинку своєї тітки. Але напроти живе хлопець, який усе помічає, проте нічого не робить для того, щоб зупинити це. Фільм психологічно діє на глядача напруженням і непередбачуваними поворотами сюжету. Всі події відбувалися у реальному житті. Достойним продовженням списку стануть фільми «Механічний апельсин» Стенлі Кубрика про причини злочинності серед молоді; «28 днів» Бетті Томаса про життя знаменитості та способи зміни пріоритетів; «Перерване життя» Джеймса Менголда про життя закритої психіатричної лікарні; «Розумниця Уіл Хантинг» Гаса Ван Сента про вундеркінда, який змушений проходити сеанси психотерапії.

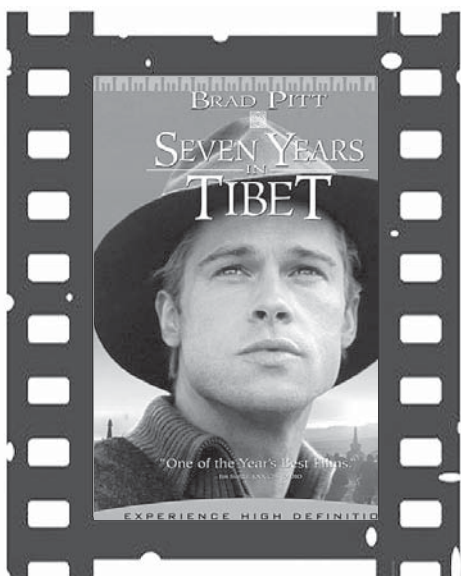
Про роботу **документознавців** фільмів є, на жаль, небагато. Але з дотичних до спеціальності найкращі: «Впіймай мене, якщо зможеш» Стівена Спілберга, що знятий на основі реальних подій про Френка Ебігнейла – людини, яка вміло підроблювала документи і заробила на цьому мільйони доларів, проте не зуміла сховатися від правосуддя. «Термінал», також фільм Стівена Спілберга, про містера Віктора Наворски, якого в аеропорту США повідомили про те, що його країна розколотася і, фактично, її вже немає: документи не дійсні, нових немає можливості зробити, герой змушений жити в терміналі. Схожі за сюжетом фільми: «На яскравому сонці» Рене Клемана та «Неймовірна афера» Рідлі Скота про вмілих підробників документів.

Правознавцям цікавим буде фільм «Філадельфія» Джонатана Демме про двох зовсім не схожих між собою людей, які чесно служать закону. Стрічка цікава навіть передісторією свого створення, коли у 1993 році, під час виходу у світ, в американському штаті Канзас пройшла хвиля протестів баптистської церкви. Стрічка «Ерін Брокович» режисера Стівена Содерберга розповідає про життя матері-одиначки, яка працює в невеликій юридичній фірмі, проте доля дасть їй шанс налагодити своє життя. «Нюрнберзький процес», фільм Стенлі Крамера про судові справи юристів, які служили нацистському режимові. Фільм порушує моральні питання й акцентує увагу на тому, що одна із особливостей людського ества – підкорення авторитету, який проявляється через закони та владу. Інші фільми про правознавців: «Свідок обвинувачення» Біллі Уайлдера й «Інтернешінал» Тома Тиквера.

Політологам і студентам спеціальності «Міжнародні відносини» цікавими будуть фільми «Ганді» Річарда Атенборо про неймовірний шлях Індії від статусу Британської колонії до незалежної держави через працю свого правителя. Фільм, який розповідає про шедевральної роботи людини і сам вважається шедевром світового кінематографу за досконалу роботу знімальної групи. Історію трирічного правителя Китаю – Пу І розповідає стрічка «Останній імператор» режисера Бернардо Бертолуччі і є бездоганною біографічною драмою важливого етапу світової історії й окремо історії Китаю. «Малькольм Ікс» Спайка Лі розповідає про людину, «лідера чорношкірих», який боровся з расизмом і корупцією в США. «Герцогиня» Сола Дібба, фільм, створений на основі книги Аманди Формен «Джорджина, герцогиня Девонширська», розповідає про життя знатної пані у вищому середовищі. Схожими є фільми «Голод» Стіва МакКуїна про боротьбу ув'язнених з Ірландської республіканської армії за призначення за собою статусу політичних і відносно новий фільм «Лінкольн» про таку сторінку життя шістнадцятого президента США, як боротьба за скасування рабства в країні.

Дивіться тільки хороше кіно, розширюйте коло своїх інтересів.

Ольга ГУПТОВЕНКО

МІЛОРАД ПАВИЧ: «ЛІТЕРАТУРУ В МАЙБУТНЄ ВЕДУТЬ НЕ ПИСЬМЕННИКИ, А ЧИТАЧІ»

Ця маленька стаття про Павича більшою мірою складена із його власних роздумів про літературу та життя. Автор статті вважає, що ніщо так не пасує Павичу, аніж він сам

Мілорад Павич народився в Сербії, на березі Дунаю, 15 жовтня 1929 року під знаком Терезів. Його додатковий знак – Скорпіон. У його родоводі по батьківській лінії письменники були ще в XVIII столітті. Як згадує сам Павич, у його сім'ї завжди хтось займався літературою. «Я думаю, що література забрала вагому частину мого життя, тому я одного разу написав, що у мене немає біографії, лише бібліографія, однак життя проникає в мою літературу через мову, література народжується, прислухаючись до пульсу живої мови, сні згадують мені, як можна врятувати літературу від лінійності мови. Сні нелінійні, і література тим краща, чим більше вона наближається до них», – розповідає сербський міфотворець і казкар.

Романи М. Павича – це гра з формою твору, постійне вигадання нових міфів і легенд. Його перу належать 6 романів – у тому числі «Хозарський словник», «Пейзаж, намальований часом», «Внутрішня сторона вітру», «Остання любов у Царгороді». Коли Катерина Садур запитала у Павича, як він пише і як починає роман, той відповів: «Я пишу дуже повільно, частіше в ліжку, вночі, подумки. Роман – це сізифова праця, з тією різницею, що камінь, на щастя, не повертається до вас, а скочується з іншого боку гори прямо до рук читача».

У світову літературу Павич увійшов завдяки роману «Хозарський словник», що вийшов у 1984 році. Цей роман, перший для письменника, став європейським відображенням магічного реалізму, гіпертекстовою фантазією на тему Борхеса. Критики назвали цей твір першим зразком нелінійної прози, а самого Павича – першим письменником XXI століття. А що ж розповів сам автор про свій роман?

«Хозарський словник» я смутно уявляв собі, будучи студентом, це було приблизно в 1953 р. Ідея визріла лише у 70-ті роки, коли я вирішив написати книгу, яка буде мати структуру словника. Вважаю, що структура сновидіння – це досконала матриця нелінійної оповіді. Сні в «Хозар-

ському словнику» та в інших моїх книгах неоднорідні. Мав слушність той американський критик, який написав, що сні в моїх творах «відіграють не ту роль, що у Фрейда, і що Павич розуміє сні інакше»...

Літературознавство визначає «гіпертекст» як текстовий матеріал, організований таким чином, що він перетворюється на «систему текстових одиниць», представлених не в лінійному порядку, а як множинність зв'язків і переходів. Так можна утворювати нові лінійні тексти, читати матеріал у будь-якій послідовності. Лише такого прочитання і вимагають книги Павича, адже читачі самі можуть вибрати, який у твору може бути кінець. Йдеться про його роман у вигляді карт Таро – «Остання любов у Царгороді».

«Мій четвертий роман – «Остання любов у Царгороді» – по суті, є романом-таро, складеним із 22 розділів, що відповідають картам Старших арканів (Major Arcana). Як відомо, за допомогою карт Таро можна передбачати майбутнє, а роман «Остання любов у Царгороді» можна відчитувати у різних ключах, як і самі карти. Цей роман не передбачає долю своїх героїв. Він віщує долю самому читачеві, і читач сам може її відшукати у книзі. Під час ворожіння можна вбачати значення карт у розділах роману (які мають ті ж назви, що й окремі карти), можна вбачати зміст розділів роману в значеннях карт, можна використовувати роман і без огляду на карти, і карти Таро з нього без огляду на сам роман. А можна, керуючись тлумаченням карт Таро, поданим у змісті, спочатку розкласти карти на столі, а вже потім читати розділи роману в тому порядку, який випав у картах» (Мілорад Павич). Як ви зрозуміли, вибір за вами.

Хитрун Павич, займаючись поетичною міфотворчістю, сам став персонажем цілком міфологічним, з його рук читач готовий прийняти будь-яке тлумачення власної природи. І перед тим, як візьмете до рук книгу цього оповідача снів, згадайте його черговий міф: «Свого читача я мав би любити, але у мене нічого не виходить, бо неможливо

любити свого ненародженого праправнука, навіть якщо ти на нього схожий. Але в будь-якому випадку я знаю, що літературу в майбутнє ведуть не письменники, а читачі, адже талановитих читачів у світі завжди набагато більше, ніж талановитих письменників».

Олександра БЛОНСЬКА

БУДЬ ЛАСКА, ЗНАЙОМТЕСЯ

ЮЛІЯ ЛІСОВСЬКА: «НЕ ВТРАЧАЙТЕ ВІДЧУТТЯ ВОЛІ»

Сьогодні хочемо познайомити вас із успішною випускницею спеціальності «Літературна творчість» Юлією Лісовською. До насиченого щоденного графіку вона звикла ще зі студентських років, а тому зараз ніщо не заважає їй працювати журналістом, ведучою телепрограм, фітнес-інструктором, викладачем української літератури у медичному коледжі. У своїй кар'єрі поєднала мало не все, що вивчила в Острозькій академії.

На студентських засіданнях, конференціях чи просто літературних вечорах Юлію було видно в перших рядах. Письменником дівчина мріяла стати з дитинства, а тому і вступила на цю творчу спеціальність, про це ніколи не шкодувала, крім того: «Острозька академія надала колосальну можливість творити, спеціальність навчила, як писати, і якщо раніше я тільки могла мріяти про це, то після закінчення маю фундамент для цього», – запевняє молода авторка. У 2011 році отримала заохочувальну премію на літературному конкурсі «Витоки».

Письменницьку кар'єру розпочала збіркою «Із піску і туману», її написала на основі творчих бакалаврських і магістерських робіт, адже на спеціальності «Літературна творчість» студенти мають можливість писати кваліфікаційні роботи не лише в науковому аспекті. У цю прозову збірку увійшли новели й оповідання не тільки про любов, дружбу й одвічні проблеми людства, а й про внутрішній світ людини та її психологію. Нині ж дівчина працює над другою збіркою, до якої ввійде значно більше творів. Юлія задумується над написанням повісті.

Журналістика також займає неабияке місце у її кар'єрі. Юлія Лісовська працює тележурналістом на ТРК «Дубно», знімає репортажі, є ведучою програм «Фітнес-клуб»; «103-інформ», де щотижня бесідує із головним лікарем швидкої допомоги про здоров'я і про головні події та виклики на станції екстреної швидкої медичної допомоги, інколи бере інтерв'ю у священників стосовно того чи іншого церковного свята у програмі «Слово пасти-

ря». Спочатку займалася газетною журналістикою: друкувалася в журналі «Максимум життя», нині ж є дописувачем журналів «Нова жіноча проза», «Березіль», «Мистецькі грані», «Шухляда», різних літературних альманахів і порталів, зокрема, «Схід-Захід». Дівчина зізнається, що журналістика – це якраз той вид діяльності, який приносить їй не лише фінансову стабільність, а й душевне задоволення. І попри те, що це небезпечна професія із ненормованим графіком (бували такі випадки, коли доводилося приходити додому опівночі), це ще й цікава та динамічна професія, яка не дає сумувати та деградувати. Працюючи журналістом, знайомилися із новими людьми, збагачуєшся досвідом та розвиваєшся.

Викладання у Дубенському медичному коледжі вважає корисним для себе хоча б через те, що можна постійно читати улюблену літературу і щоразу відкривати для себе нові літературні аспекти. «Осмилення себе як викладача є відповіддю на власне запитання, чому хочу навчити дітей», – так

вважає викладач української літератури Юлія Лісовська.

Зізнається, що за Острозькою академією дуже сумує. А тому не

втрачати відчуття волі радить студентам нашої альма-матер.

Катерина ОГУЛЄВА

ПАЛІТРА

Юзеф Карш, відомий канадський фотограф, стверджував: щоб стати справжнім фотографом, треба вчитися дивитися очима душі, бо справжні об'єктиви фотокамери – це серце і душа. І справді, фотограф – це майже художник, тільки в руках у нього не пензлик, а чудо-апарат. Це людина, яка, побачивши світ чіткіше та виразніше, може передати його красу за допомогою декількох знімків. Студентка першого курсу Інституту права ім. І. Малиновського Інна Дунас ніколи не розлучається із фотокамерою, адже у світі щодня стільки нового й цікавого. Вона не може пропустити цього, і не зафіксувати на знімках.

– Інно, що тебе спонукало зайнятися фотографією?

– У мене тато фотографував, і я постійно спостерігала за ним, бігала, коли він прийшов ще із першою дзеркалкою. Інколи діставала її із шафи. Але насправді мене спонукали до такого заняття фотографії, які я бачила в Інтернеті. «Вконтакті» у всіх були такі гарні фото, а в мене – зроблені за допомогою мобільного телефону ☺. І я вирішила, що хочу собі такі ж самі, справжні й якісні.

– Як часто ти просиш у тата поради? І як він взагалі ставиться до того, що ти фотографуєш?

– Ми з татом, напевно, суперники. Я постійно йому вихваляюся, що мої роботи публікують на різноманітних сайтах, а він: «Ой, подумаєш...» (Сміється).

Поради я прошу в нього частіше щодо технічних установок, а він у мене – щодо редагування. У таких випадках ми співпрацюємо. Але коли він має певні замовлення на зйомки урочистих святкувань – не бере мене з собою... Каже: «Я купив тобі техніку, а ти повинна розвиватися далі сама».

ТАЛАНТ ЧИ ЗУСИЛЛЯ? АБО ЯК СТАТИ ХОРОШИМ ФОТОГРАФОМ

– Де ти черпаєш натхнення для нових робіт?

– Зазвичай в Інтернеті. Є кілька популярних фотографів, роботи яких мені дуже подобаються. Зокрема, я черпаю натхнення, переглядаючи роботи одного українського фотографа-пейзажиста Володимира Коновалова. Потрібно просто цікавитися творчістю інших людей. Тоді неодмінно захочеться творити так само.

– Що найбільше любиш фотографувати?

– Людей, це однозначно. А особливо дітей. Коли їх фотографуєш, отримуєш чимало позитивних емоцій.

– Бувають якісь труднощі під час зйомок?

– Постійно! У мене завжди перших п'ять хвилин – паніка. Я не можу розібратися із фотоапаратом, у мене трясуться руки, я не знаю, що мені фотографувати, кадри не виходять. Але потім розумію, що потрібно заспокоїтися.

– Бували казусні випадки?

– Був один випадок, коли ми з подругою серйозно підготувалися до зйомки, одягнулися, нафарбувалися, зробили зачіску. Але коли прийшли на місце зйомок – я побачила, що мій фотоапарат розрядився. Я була, звісно, шокована, адже було пізно, щоб повертатися додому і заряджати його. Ось так.

– Ти погоджуєшся з думкою, що для того, щоб стати хорошим фотографом, потрібно просто мати велике бажання?

– Так, я повністю погоджуюся. Багато хто вважає, що фотографи – це особливі люди, вони повинні бачити світ по-своєму. Але головне – це мати бажання і вчитися, шукати, дізнаватися нове й отримувати від роботи задоволення.

– Як друзі ставляться до твого захоплення? Домагають?

– Звичайно. Постійно чую: «Інно, сфотографуй», «Інно, мені треба тут дещо сфотографувати», «Інно, будеш іти в академію – візьми фотоапарат, сфотографуємося компанією» ☺.

– Масш іще якісь захоплення, крім фотографування?

– Маю. Подобається знімати відео. Планую незабаром зняти ролик про нашу академію. Думаю, це буде цікаво й незвично.

– Які поради можеш дати тим, хто вирішив також зайнятися фотографією?

– Не думаю, що можу дати якісь поради. Але передусім потрібно вивчити основні поняття, налаштування. Треба більше фотографувати, прагнути до чогось, розвиватися. Бо неважливо, яка у

тебе камера – чи ти фотографуєш з простого цифровика, чи професійною дзеркалкою, – варто пам'ятати, що все залежить від твоїх зусиль і як ти поставишся до своєї мети. Просто потрібно самовдосконалюватися і старатися.

Розмовляла Влада ГОНГАЛО

НОВИНА

ТИТУЛ «ПАН ОСТРОЗЬКИЙ-2013»

ЗДОБУВ СТУДЕНТ ГУМАНІТАРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ВАСИЛЬ МАХЛЮК

Цьогоріч за почесне звання «Пан Острозький — 2013» змагалися студент Інституту права ім. І. Малиновського Богдан Шабаровський, студент факультету політико-інформаційного менеджменту Олександр Бухвал, економічний факультет представляв Андрій Остап, Михайло Куземський відстоював честь факультету міжнародних відносин, факультет романо-германських мов представляв Володимир Савчук, а делегатом від гуманітарного факультету став Василь Махлюк.

Конкурсна програма складалася з уже звичних і традиційних чотирьох конкурсів: «Представлення», «Відтворення образу одного з видатних діячів Острожчини», «Талант» і «Заповіт». Кожен конкурсант намагався по-своєму представити свого героя та час, в якому він жив. Свято вражало грандіозністю: на сцені були і театральні постановки, і філософські промови, вокальні і танцювальні номери, а також жартівливі моменти.

Журі довго не могли визначитися з переможцями у різних номінаціях. Та все ж за художні та танцювальні таланти зван-

ням «Пан Талант» був удостоєний Михайло Куземський. Титул «Пан Шляхетність» отримав Богдан Шабаровський. Олександр Бухвал був названий «Паном Мужність». Володимир Савчук за оригінальність власних ідей удостоєний званням «Пан Неповторність». Найкращим актором визнано Андрія Остапа. Саме він здобув перемогу у номінації «Пан Артистичність», а також став переможцем в номінації «Пан Острозький ОГО» й отримав приз від головного редактора видавничого дому Віталія Голубева.

А титул «Пан Острозький - 2013» здобув Василь Махлюк. Варто зазначити, що думки глядачів і журі збіглися, адже Василь здобув першість ще й у номінації «Пан Глядацьких Симпатій». Василь Махлюк отримав багато привітань і подарунків: грошову винагороду від заступника міського голови Віталія Ундіра, спеціальний приз від «Студії Д», сертифікат на безкоштовну фотосесію від редакції студентської газети.

Інтерв'ю із Василем читайте в наступному номері газети.

Анастасія ЛАВРІНЧУК

✦ МАНДРУЄМО УКРАЇНОЮ

СХІД? ЧОМУ Б І НІ!

Дніпропетровськ, Новий Кодак, Катеринослав, Січеслав, «Третя столиця Російської імперії» – і це все одне місто. Найдовша набережна в Європі, будинок висотою 123 метри, «Китайська стіна», довжина якої 830 метрів або дві тролейбусні зупинки, Лавка закоханих і Дерево щастя – усе це можна побачити в місті, яке вважається найбільшим промисловим, транспортним і економічним центром нашої країни, однак не втратило своєї чарівності, романтичності, казковості.

Майже як удома. Кажуть, українці дуже гостинні й привітні нація. Так от, жителі Дніпропетровська не виняток. Вони переважно добрі та чуйні. На відміну від жартівників-одеситів, вам завжди вкажуть правильно дорогу і навіть проїдуть декілька зайвих зупинок на трамваї, щоб турист, не дай Боже, не пропустив свою. А якщо місцевий житель поспішає, то передоручить турботу про гостя іншому пасажирові. Таким чином, приїхавши сюди, ви відчуєте теплу атмосферу – майже як удома.

Дніпропетровськ – місто студентів. Тут налічується 35 вищих навчальних закладів, у яких навчається майже 90 тис. студентів. Сім державних і десятків тематичних музеїв, відвідавши які, можна простежити історію міста та його жителів. Дніпропетровськ по праву можна назвати театраліною столицею України, адже тут працюють близько двох десятків театрів! Крім того, є цирк, філармонія, будинки органної і камерної музики.

Куди піти? Відповісти на це питання конкретно неможливо, тому що в Дніпропетровську є все! Ресторани, кав'ярні, різні клуби, кінотеатри, цирк, філармонія, планетарій, басейни, парки – вибір надзвичайно широкий. Кожен обирає щось до душі.

Якщо ви один із тих, кому набридли принади старовинних міст та краєвиди, здавалося б, найдивовижніших куточків країни, то незвичайна екскурсія Дніпропетровськом саме для вас. Вона включає в себе не тільки подорож вулицями міста, але й заводи, цехи, підприємства, село Петриківка, Музей космонавтики, новий металургійний завод корпорації «Інтерпайп», страусина ферма, молочний комбінат, винний завод, велика друкарня і навіть мандрівку підземеллями міста. А ще є цікавий об'єкт для туристів – це закритий мартенівський цех, у якому можна поглянути на промисловість минулого століття.

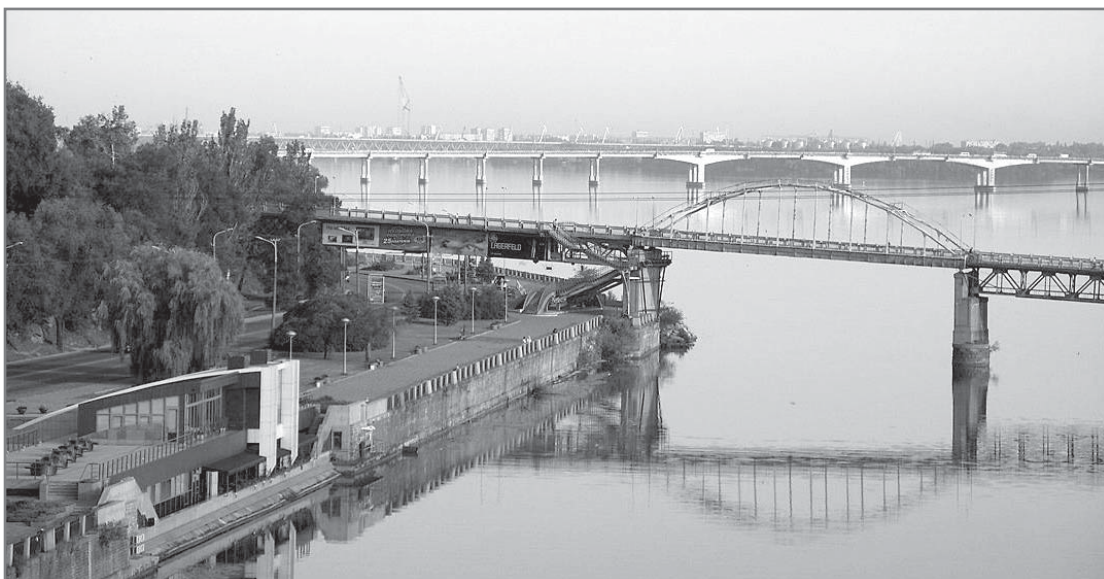
З іншого боку, в місті достатньо і монументальних пам'яток архітектури, і фантастичних краєвидів. Візитною карткою, прикрасою Дніпропетровська є світломузичний фонтан «Білий Лебідь», встановлений у водах річки Дніпро. Його унікальність полягає в тому, що це – плаваюча конструкція, яка постійно міняється. Він нагадує лебедя, завдяки чому фонтан і отримав своє ім'я.

Серед найпрекрасніших архітектурних споруд можна виділити церкву святого Миколая на Комсомольському острові, Спасо-Преображенський собор доби класицизму, костіол святого Миколи – шедевр епохи неоготизму, Будинок органної та камерної музики, занесений у каталоги пам'яток ЮНЕСКО, Палац Потьомкіна – одна з перших і найвагоміших споруджень Дніпропетровська. Усі вони зачаровують своєю величністю.

Як же без романтики? Алея закоханих є одним із символів міста. Відома своєю найкрасивішою зоною відпочинку, а ще фонтаном «Амур», найменшим фонтанчиком в усьому місті. Також під час прогулянки алеєю ви можете помилуватися лавою Томливих очікувань, фонтаном Романтичних побачень, алеєю Приємних зустрічей і мідним рушником з системою підігрівання. Безжурні міщани відразу ж після відкриття алеї придумали чергову міську легенду. Вважається, що рушник, який знаходиться під стрілами Амура і призначений для молодят, має деяку магічну силу. Він може помирить закоханих, що посварилися, і назавжди з'єднати їхні життя, серця і душі.

Отож, отримавши статус промислового гіганта, Дніпропетровськ анітрохи не втратив своєї привабливості. У цьому місті справді є на що подивитися.

Підготувала Юлія ПАСТУХ

ЦІКАВО ЗНАТИ

НЕОРДИНАРНЕ МИСТЕЦТВО

ЧОМУ ХУДОЖНИКИ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД СТАНДАРТНИХ СПОСОБІВ ВИРАЖЕННЯ СВОГО ТАЛАНТУ

Сьогодні поряд із традиційним для нас мистецтвом усе більше набуває популярності неординарне. Люди прагнуть до оригінальності, чогось нового, феєричного. Сучасні митці шукають нестандартні способи та методи вираження своїх думок і фантазій. Цікаво, що у своїй творчості вони не обмежуються лише палітрою фарб, а й використовують різні матеріали. Є художники, які творять свої картини зерном, квітами, пилом, клаптиками тканини. Наприклад, 46-річний експресивний художник з Бельгії – Віме Дельвуа – відомий своїми винахідливими та шокуючими арт-проектами, захоплюється різьбленням по покривках. У результаті клопіткої багатоденної роботи автомобільні шини перетворюються на справжній витвір мистецтва. У портфоліо Віме Дельвуа вже ціла колекція ексклюзивних коліс для поціновувачів прекрасного.

Отож, ми пропонуємо вам детальніше дізнатися про оригінальні техніки й матеріали, які використовують сучасні митці.

КАРТИНИ НА ДРУКАРСЬКІЙ МАШИЦІ

Здавалося б, що такий пристрій, як друкарська машинка, вже відходить у минуле, з ним, практично, ніхто не працює. Але є окремі креативні люди, які використовують друкарську машинку не для набору тексту в офісі, а для створення картин. А створює все це британська художниця Кіра Ретборн. «По-перше, мені подобається працювати з машинкою. Використовувати її не за призначенням вкрай цікаво. По-друге, я люблю створювати картини, зроблені

з безлічі деталей. Ці роботи сприймаються глядачами по-різному – залежно від того, як на них подивитися».

Кіра Ретборн може за допомогою друкарської машинки писати навіть портрети. Їй замовляють обкладинки до журналів і книжок, як, наприклад, для книги про музичні вподобання Барака Обами. «Це чудове відчуття – знати, що твоя робота отримала визнання. Це потужний стимул для того, щоб творити й далі».

Ідеї малюнків з'являються спонтанно. А щодо техніки – спершу за допомогою маленьких значків художниця віддруковує контур, а великими літерами надає зображенню об'ємності. Іноді майстриня свідомо робить помилки у словах, вони – частина концепції.

РІЗЬБА ПО КНИЗІ

Напевно, багато хто з нас вважатиме різьбу по книгах блюзнірством. Але навряд чи так можна поставитися до робіт американського художника Брайана Деттмера – людини з дуже незвичним захопленням. Його називають «книжковим різником». І хоч це прізвисько звучить жакливо, займається він мирною справою – створює унікальні речі. Озброївшись ножами різної форми, пінцетом та іншими хірургічними інструментами, він надає старим книгам, що втратили свою цінність, абсолютно неймовірної форми. Енциклопедії і словники, підручники з медицини й інженерії, карти й атласи стають дивними скульптурами.

В одному з інтерв'ю Деттмер розповів про процес роботи над своїми незвичайними скульптурами: «Це схоже на пейзаж, але це також і організм, що складається з декількох незвичайних компонентів, які надають

роботі значний вигляд. Я почав з того, що вивернув обкладинки всіх книг і таким чином склеїв їх між собою. Далі я експериментував з тонкими шматочками вивернутих обкладинок, як з пірогом, і зрозумів, що може вийти, з'єднавши їх по колу».

Англійка Сью Блеквелл також обрала об'єктом своєї творчості старі книги, використовуючи їх як основу для своїх творів. Надихнувшись тим чи іншим сюжетом, вона починає створювати свій своєрідний мініатюрний світ: здійснюється таїнство, і книга оживає в іншому вигляді. Склеюючи сторінки і вирізаючи фігурки, майстриня створює з книг мініатюрні діаграми, частина яких освітлена. Вони розміщені в скляних вітринах або дерев'яних коробках для того, щоб ними захоплювалися глядачі.

Українські митці також використовують у своїй роботі різноманітні незвичайні техніки та матеріали. Так, наприклад, 76-річний уманець Іван Сердюк створює картини з соломи. До цього художник вивчав техніку карбування по металу, кераміку, флористику. Художник декоративного мистецтва Ніна Саєнко продовжує мистецький шлях свого батька – Олександра Саєнка. Її дивовижні картини-мозаїки, що переливаються золотом соломки, відбивають позитивну енергетику та створюють затишну атмосферу.

Список неординарних технік буде неодмінно продовжуватися, адже завжди будуть такі митці, які творитимуть щось нове, цікаве, те, що буде привертати увагу й захоплювати подих. І хтозна, може колись якийсь з описаних видів стане класикою, а поки ми маємо можливість цим мистецтвом лише милуватися.

Юлія КОПОШВА

ОСОБИСТОСТІ

ДЕВІД ФІНЧЕР: «МЕНІ ПОТРІБНО ВСЕ АБО НІЧОГО»

У фільмографії режисера не так уже й багато картин, але йому вдалося зробити головне: нечисленні фільми Девіда Фінчера – одні з найбільш стильних і талановитих картин усіх часів і народів. Тому Девіда Фінчера можна назвати одним із найкращих світових режисерів.

Девід Ендрю Лео Фінчер народився 28 серпня 1962 року в Денвері, штат Колорадо. У 8 років майбутній режисер отримав у свої руки любительську кінокамеру «Super 8», яка й визначила весь життєвий шлях маленького Девіда.

Коли Девід підріс, батьки віддали його вчитися в Ешланд, місто в сусідньому штаті. Підлітком Фінчер не розлучався зі своєю кінокамерою. Провчившись у школі п'ять років і закінчивши її в 79-му, 17-річний Девід Фінчер повернувся назад у Каліфорнію, де через деякий час влаштувався на роботу в невелику компанію анімаційних фільмів «Korty Films», що належала режисерові Джону Корті. Так Фінчер і залишився без кінематографічної освіти, почавши осягати таємниці кіновиробництва відразу на практиці.

Коли Девіду ледь виповнилося 20 років, він почав думати про те, щоб самостійно працювати над художніми творами. Про фільми годі було й говорити. Спочатку Девід звернув свою увагу на «малий формат», а саме – рекламні відеоролики. Першою роботою була соціальна реклама Американського онкологічного товариства проти куріння. Зауважити, що надзвичайно молодий режисер шокував усіх – значить нічого не сказати. У рекламі була показана дитина в утробі, яка курить сигарету.

У 1987 р. у віці 25 років Девід заснував разом зі Стівом Голіней і режисером Домініком Сеною компанію під назвою «Propaganda Films» і своїм талантом зробив свою маленьку фірму великим успішним підприємством. Згодом на цій студії зробили перші кроки режисери, що стали через деякий час авторами багатомільйонних блокбастерів, які прогрімали на весь світ. Девід став прекрасним кліпмейкером. Але в кіно він так і залишався дебютантом. Тут він і зіткнувся з проблемою комерції кіно. Сам він зауважив: «Найболючішим для мене став брак довіри. Мені потрібно все, або нічого. Я не можу нічого робити наполовину, або робити щось, що йде врозріз з моїми уявленнями про те, як це повинно бути. Якщо мені починають диктувати умови – толку від мене не буде ніякого. Я краще піду з проекту, ніж продовжу робити те, до чого в мене вже немає ніякого інтересу».

Девід став головним відкриттям у світі кіно в середині 90-х, а на початку нового століття він тільки підтвердив це своєю творчістю.

Фільмографія:

1992 – «Чужий 3».

1995 – «Сім».

1997 – «Гра».

1999 – «Бійцівський клуб».

2002 – «Кімната страху».

2007 – «Зодіак».

2008 – «Загадкова історія Бенджаміна Баттона».

2010 – «Соціальна мережа».

Сергій ЄВТУШОК

СТУДЕНТСЬКЕ ДОЗВІЛЛЯ

ТОП-10 ПОДІЙ ЦЬЄЇ ВЕСНИ

Здається, зима триває вже вічність. Різдвяні свята давно минули, пухнастий, лапятий сніг уже не радує, і так мало сонця й тепла. Настав час, коли з нетерпінням чекаєш весни – тієї, про яку пишуть вірші, тієї, з якої вкотре починаєш подорожувати, займатися спортом, жити по-новому, жити яскраво.

Тож, щоб ця весна залишила цікаві, захоплюючі, незабутні спогади, пропонуємо ТОП-10 ПОДІЙ, які не можна пропустити.

1. День народження Львова

Львів люблять, напевно, абсолютно всі. Бо ж це місто романтики, унікального історичного минулого, цікавої архітектури, затишних вуличок і смачної кави. Саме тому День народження міста Лева – прекрасна можливість познайомитися з містом ближче. Різноманітні фестивалі, паради, концерти та гуляння тішитимуть гостей і подарують неповторні миті гарного відпочинку.

Дата проведення: 8-12 травня.

Місце проведення: простір міста.

2. Фестиваль поезії «Антракт» у Херсоні

Уже п'ятий рік поспіль у Херсоні проходить міжнародний поетичний фестиваль «Антракт», який включає в себе синтез авангардної поезії, музики, фотографії, образотворчого мистецтва та трішки театру.

Дата проведення: 20-21 квітня.

Місце проведення: приміщення Херсонської обласної універсально-наукової бібліотеки ім. О. Гончара.

3. Фестиваль "Писанка-2013" у Коломиї

На фестивалі "Писанка-2013" у Коломиї зберуться майстри писанкарства не лише з України, але й з закордону.

Програма включає в себе фольклорно-етнографічні дійства християнського і календарно-обрядового змісту, зокрема: великодні ігри, гаївки, веснянки, театралізовані сценки та хореографічні композиції,

тематичну пісенну творчість. Усі учасники фестивалю будуть одягнені в національні костюми, характерні для регіонів, який вони представляють.

Дата проведення: 20-21 квітня.

Місце проведення: Музей писанки.

4. Фестиваль гумору «Гуморина-2013» в Одесі

Фестиваль гумору "Гуморина – 2013" стартує в Одесі 1 квітня опівдні біля Оперного театру, після чого почнеться Парад гумору – карнавальна хода від Соборної площі по вулиці Дерибасівській.

5. Парад тюльпанів у Криму

Парад тюльпанів – 2013 у Нікітському ботанічному саду починається з останньої декади березня і триватиме до середини травня.

Під час Параду тюльпанів – 2013 у ботанічному саду, змінюючи один одного, зацвітуть понад 150 сортів тюльпанів. З них 23 сорти селекції самого ботсаду. Всього до свята співробітники саду зазвичай висаджують більше 100 тис. цибулин тюльпанів.

6. V – Міжнародний музично-творчий фестиваль «Сакура Фест» – 2013

Наприкінці квітня – на початку травня щороку жителі та гості міста Ужгорода мають змогу помилуватися унікальним і надзвичайно красивим явищем – цвітінням сакур, якими засаджено багато вулиць цього надзвичайно красивого закарпатського міста.

Традиційно, в цю пору в місті проходить культурне дійство світового рівня – музично-творчий фестиваль «Сакура Фест». У рамках фестивалю проводяться всілякі мистецькі заходи.

Дата проведення: 25-30 квітня.

Місце проведення: простір міста.

7. «Океан Ельзи»: великий стадіонний тур!

Одна з найбільш очікуваних подій для прихильників українського альтернативного року. Саме цієї весни розпочинається всеукраїнський тур на підтримку нового альбому групи. До списку увійшли 27 міст України. Тур розпочнеться 18 травня 2013 року концертом у Мукачеві на стадіоні «Спартак», а завершиться українська частина виступом 28 вересня у Київському палаці

спорту. Організатори шоу обіцяють гарний настрій і чимало незабутніх вражень.

У Рівному концерт відомого рок-гурту буде проходити 30 травня на стадіоні «Авангард». Не пропустіть!

8. «Рок Січ – 2013»

Уже восьме у травні на Трухановому острові пройде гучний фестиваль «Rock'n'Sich». Раніше із семи сцен шоу лунала лише українська рок-музика: «Мертвий півень», «Плач Єремії», «Кому вниз», «Мандри», «Тартак» і багато інших. Цьогоріч ініціатор фестивалю Олег Скрипка запропонував об'єднати в рамках «Рок Січі» українську та шведську культури. Тому зі сцен звучатиме не лише українська, а й шведська музика. А ще лицарські бої, байк-парад і спілкування з гостями зі Швеції. Має бути весело!

9. Кемп-фестиваль танго «Кримські канікули»

27 квітня – 2 травня в Миколаївці (Крим) відбудеться кемп-фестиваль танго «Кримські канікули». «Кримські канікули» – некомерційний захід, мета якого зібрати разом друзів – усіх тих, хто любить аргентинське танго – в одному з найкрасивіших і найромантичніших куточків України, на Кримському узбережжі. З 2006 року танго кемп щовесни об'єднує понад 500 людей з різних країн світу. Шість днів семінарів з викладачами світового рівня, 6 мілонг від заходу до світанку і кращі танго-діджеї і, звичайно ж, багато танго.

10. Весільний фестиваль у Тернополі

20-21 квітня в Тернополі відбудеться головна весільна подія 2013 року – Четвертий західноукраїнський весільний фестиваль. Для молодят, мешканців і гостей міста буде проводитися весільна виставка «Свято мрій», у якій можуть взяти участь усі бажаючі. Обов'язковим елементом фестивалю є відкритий чемпіонат України з мятання весільних підв'язок. Крім того, відбудеться семінар для весільних фотографів.

Підготували Юлія ПАСТУХ,
Юлія КОПОШВА

мінт.єра

ІСТОРІЯ БЕЗ ПОДІЙ

Друга ночі. Панна К читає у своїй кімнаті. Вікно відчинене. Схилене чоло холодить жаб'яче кумкання.

– Скільки можна! Лягай спати! – це – з-за зачинених дверей.

– Зараз! – це – із злістю на смужку світла з-під них.

Далі – півгодини тиші.

У кімнаті надто гаряче. Вона кидає читання, виходить на вулицю. Неймовірно спекотне літо, неймовірні ночі. І ноги ідуть уперед, посеред шляху, по теплому поросі, поміж тінями, поміж згуками. А тоді у бічну вуличку і – в поле. А там: тихо, граційно, врочисто ідуть: ноги росами, плечі косами, вії сріблом. Бач, там попереду місяць купається в озері, за туманом ховається, соромливий. І тільки срібне сяйво привертає погляд, як смужка світла з-під дверей.

У сірому світлі з вікна панна К дочитала жовту сторінку і заснула, бо треба.

пам'яті жодного сліду. Ті, кого К знала давно, щоразу дивились на неї так, ніби вперше бачили. Навіть рідна матір впізнавала лише звук її кроків і дихання. Коли ж часом К дивилась у дзеркало, вона торкалась його рукою, не вірячи, що чужі очі в ньому – лише віддзеркалення.

Коли ж вам цікаво, яка у К натура, то тут усе просто: вона – панна.

– І куди ти прешся, щоб з тебе пару виперло!

– Жіночко, дайте-но пройти.

– Хто тут крайній?

– У тебе двадцятки розміняти не буде?

– Так її і смерть застала.

– Ото він ще й досі на тих заробітках пропадає...

– За мною будете.

– Хто далі? Заходьте.

К стоїть у черзі. З довідками і бланками. На підпис, на здачу і просто на лапу. Останнє – між п'ятим і шостим папірцями у пачці. Перед

Справа:

– Диви-но, яка краля!

Позаду:

– А задрипалася як!

Ще звідкись:

– Теж мені оригіналка!

А тим часом:

Мокрий асфальт пливе сірими хмарами, пливе перекошеними силуетами. Дерев і людей. На тлі сталевоблакитного неба, що впало на землю дощем.

– Я танцюю фокстрот босоніж. Вмитий радістю танає світ. Я танцюю фокстрот босоніж. У калюжах орнамент віт. Я рукою голублю небо. Чуєш? Крила шумлять політ! Я рукою голублю небо. Не оквернений цвіт ланіт...

У її думки вривається голосне вищання шин на мокрому асфальті. Глухий удар звучить у вухах дзвоном, і луною повторюється у її голові з тисячею різних інтонацій, чимраз дзвінкше пронизливіше, як у великій порожній залі.

Голос:

– Кому потрібні твої римовані думки? Кому потрібна ти? Ти й сама вже забула, як звучить твій голос, відколи перестала говорити по-справжньому. Усі ці двоногі тіні навколо проходять повз, навіть не помічаючи твого існування. Єдиний, хто чує тебе, хто здатен спілкуватися з тобою, – це я, твій одвічний скепсис, голос дійсності, від якої ти тікаєш.

Чуєш, як б'ється твоє серце в моїх холодних руках? Від мене ти не сховаєшся ні в мовчання, ні в сон, ні в найдальшу мрію. Я завжди з тобою. Я – в тобі.

– Чому ти прийшов тепер такою болючою луною. Дай мені напитись грози. Зникни!

– Ні.

– У тої пацієнтки (ніяк не можу запам'ятати її імені, здається щось на «к»)... Отож, ситуація безнадійна. На перший погляд травми не надто небезпечні, проте нам так і не вдалося відновити повноцінне функціонування мозку. Вочевидь мовні центри обох півкуль серйозно пошкоджені, хоча я й сам не розумію, як таке могло статися. Це або науковий феномен, або божевілля. У будь-якому разі немає жодного сенсу тримати її тут надалі. Сестро, подзвоніть її рідним і повідомте, що вони можуть її забрати.

– Але ж лікарю... Я їх тут ще жодного разу не бачила. У мене таке враження, що в неї взагалі нікого немає.

– Ну, тоді доведеться перевести її в притулок. Такі, як вона, нікому не потрібні.

Друга ночі. Панна К сидить у своїй кімнаті. Вікно відчинене. Місяць купається в озері, з-за туману питається, соромливий:

– Кому потрібні твої римовані думки? Кому потрібна ти?

Голос:

– Такі, як вона, нікому не потрібні.

К притуляє долоню до прохолодної стіни, потім чоло:

– Ні. Чуєш? Крила шумлять політ!

То забутий прилетіло:

– Чуєш, як б'ється твоє серце в моїх холодних руках?

– Зникни!

– Ні.

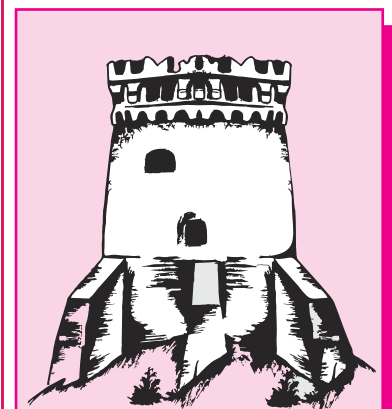
Марія СИТАЙ

***

Осипається наше життя Білим цвітом могилам на груди. Ким дано мені те відчуття, Може, вже якого не буде? Ні дзвінка, ні перерви нема... Ще життя – не прочитана книга, Ще лиш осінь кружля, А на серці – зима І ще довго стоятиме крига. Літом сонце, яскраве, ясне. Кожним променем квіточку чує... Я прошу, не забудьте мене В час, коли все навколо квітує – Прийде осінь і втомляться дні. Стане жовтим усе, що зелене... Мало хто ще читав Те, що я написав, І ніхто ще не вірив у мене.

Володимир ЯРОЩУК

Увага! Розпочинається проект «Острог, я люблю тебе» і одразу ж оголошується перший конкурс! Усі, хто хоче взяти участь у цьому проекті, надсилайте на e-mail (alex.pahalchuk@gmail.com) лист з темою «Острог, я люблю тебе» та своїми пропозиціями щодо сценаріїв короткометражок. Спробуйте описати історію, яку б ви хотіли показати у своєму фільмі. Тема довільна: любов, романтика, гумор, історія міста, академія, навчальний процес. Листи приймаються до сьомого квітня. Успіхів! Долучайтеся, не бійтеся спробувати себе у чомусь новому!

О сьомій двадцять вона спіткнулася з автобуса на першій зупинці в райцентрі. Іти, куди слід, було ще зарано, тому пішла вперед. Затхло і вогко. У цьому містечку завжди так. З нічого робити панна К дивилася в обличчя випадкових людей на вулицях. Була впевнена, що знає шаблонне обличчя кожного, точно вгадає їх думки і те, що вони їли на сніданок. «Чорна кава без цукру», – подумала К і зиркнула на худючу жіночку в старомодних туфлях. «А ще – туфлі посеред літа і допотопна чорна сукня», – додала мовчки. Відчувши шаблонне відхилення, К зиркнула на обличчя незнайомки й відразу втекла очима: траур приспущених вій і болісно стиснуті уста – червоною ранкою. Три швидких кроки – незнайомка за спиною. Іще двадцять чотири – зникла за рогом. Так панна К зустрілася з горем.

Яка вона, ця панна К, може спитаєте ви? Що ж, постать у неї проста, нічим не примітна. А обличчя? Ніхто не скаже вам про це напевно. Це одне з тих дивовижних і рідкісних людських облич, які мають здатність не лишати в

очима широка спина в сорочці в смужечку. У кожній складці невдоволення: посварився з жінкою.

Задуха надзвичайна. К притуляє долоню до прохолодної стіни, потім чоло. Намагається не чути масні анекдоти і дрібні суперечки, пересипані лайкою. Минає година, друга, третя. Восьмий фінал недочитаної книжки переривають поштовхом (нічого, вигидає потім). Її черга. Вона обережно проходить між людьми, намагаючись не торкнутися нікого рукавом, двома пальцями відчиняє двері...

Банальні формальності банально залагоджуються. Єдина прикрість: того дня часто доводилось мити руки, щоб позбутись відчуття липкого бруду на долонях.

Нарешті гроза. Сто днів сонця, пилюки і муки і – гроза. Зелене обличчя літа мокрим волоссям в асфальт. Це – ще одна картина в колекції.

Панна К йде босоніж головною вулицею. Танцює по теплих калюжах, наздоганяє громовицю, що покотилася ген за місто.

Засновник:

ректорат Національного університету
«Острозька академія»,
Братство спудев

Газету зареєстровано 1.09.1997

Вул. Семінарська, 2,
м. Острог, Рівненська обл.,
тел.: 2-34-96

Свідоцтво про реєстрацію:
серія РВ № 197

Редактор газети: Юлія Яручик
Коректор: Світлана Федорчук
Верстка газети: Катерина Олексійчук

Оригінал-макет підготовлено
в РВВ НаУОА

Видавець СПД Свиначук Р. В.
Свідоцтво РВ № 27 від 29 липня 2004 року,
пр. Незалежності, 151, м. Острог,
Рівненська обл., 35800, тел. 8 (067) 771-28-70

Наклад 500 примірників